U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **Ing. P. P.**, zastoupeného JUDr. Jaromírem Kaláčem, advokátem se sídlem Zlín, Výpusta 462, proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Uherském Hradišti**, se sídlem Uherské Hradiště, Otakarova 1073, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 1. 2011, č. j. 30 Af 107/2010 – 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci žalobce JUDr. Jaromíru Kaláčovi **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ani náhrada s tím spojených hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně svým usnesením ze dne 24. 1. 2011, č. j. 30 Af 107/2010 – 30, odmítl žalobu označenou jako „*Žaloba o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí správního orgánu,*“ kterou žalobce napadl blíže nespecifikované rozhodnutí žalovaného, a to z důvodu neodstranění vad žaloby.

Proti rozhodnutí krajského soudu brojil žalobce podáním označeným jako „*č. j. 30 Af 107/2010 – 30 – zmatečné, nedůvodné,*“ kterým žádal krajský soud o přehodnocení jeho usnesení. Krajský soud posoudil toto podání jako kasační stížnost a v rámci přípravných úkonů řízení o kasační stížnosti dle ustanovení § 108 odst. 1 soudního řádu správního, ve znění účinném do 31. 12. 2011 (dále jen s. ř. s.), vyzval žalobce k doplnění kasační stížnosti a k uhrazení soudního poplatku. Na to žalobce reagoval tím, že požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Soud jeho žádosti usnesením ze dne 19. 4. 2011, č. j. 30 Af 107/2010 – 53, vyhověl. Následně byl žalobce opětovně vyzván k doplnění kasační stížnosti. Po marném uplynutí lhůty stanovené touto výzvou byla kasační stížnost předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Ze spisového materiálu lze dovodit, že žalobce se domáhal zrušení blíže neurčeného rozhodnutí, kterým mu měla být (dle jeho názoru nesprávně) vyměřena daň z převodu nemovitostí Finančním úřadem v Uherském Hradišti. Protože žaloba postrádala základní náležitosti vymezené v ustanovení 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 písm. a) – f) s. ř. s. a nebylo z ní především zřejmé, přezkumu jakého správního rozhodnutí se žalobce domáhal a jaké věci se žaloba týkala, byl žalobce podrobnou výzvou krajského soudu vyzván k doplnění žaloby (zejména k označení napadeného rozhodnutí, uvedení konkrétních žalobních bodů, tj. individualizovaných skutkových tvrzení doprovázených konkrétní právní argumentací, z nichž by vyplynulo, pro jaké důvody považuje žalobce výroky napadeného rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné); vyzván byl též k zaplacení soudního poplatku. Soud žalobce současně poučil, že v případě neodstranění vad bude žaloba odmítnuta. Žalobce na tuto výzvu zareagoval, avšak jeho podáním základní náležitosti žaloby, jak byly popsány ve výzvě krajského soudu, doplněny nebyly. Vzhledem ke shora uvedenému, žaloba trpěla natolik závažnými vadami, které bránily jejímu meritornímu projednání, že jí byl soud nucen, s odkazem na § 37 odst. 5 s. ř. s., odmítnout.

Proti rozhodnutí krajského soudu brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) podáním ze dne 3. 2. 2011, které bylo krajským soudem vyhodnoceno jako kasační stížnost, a to i přes to, že stěžovatel v podání ze dne 21. 2. 2011, výslovně uvedl, že žádnou kasační stížnost nepodal. Krajský soud nicméně správně dovodil že, stěžovatel předmětným podáním brojil proti pravomocnému usnesení soudu o odmítnutí žaloby, proti kterému zákon neumožňuje využití institutu autoremedury, jakožto možnosti přehodnocení svého vlastního rozhodnutí, nýbrž pouze využití mimořádného opravného prostředku, tj. kasační stížnosti, v souladu s § 102 a násl s. ř. s.

Pokud jde o obsah tohoto podání - kasační stížnosti, stěžovatel namítal nedůvodnost a zmatečnost napadeného usnesení, přičemž explicitně neodkázal na žádný konkrétní zákonný důvod. Z jejího obsahu je nicméně zřejmé, že je tvrzen kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který jako jediný dopadá na případy přezkumu usnesení o odmítnutí žaloby.

Stěžovatel namítá, že krajský soud nevyužil všechny možnosti, které mu zákonná úprava ukládá, zejména nevedl dokazování pro případ, že mu byly nejasné „*vytýčené nezákonnosti a nicotnosti FÚ*“. Ne zcela srozumitelně též uvedl, že také „*§ 75 přezkoumání, napadeného rozhodnutí soud neprovedl podle odst. 2.*“ Stěžovatel dále uvádí, že svou reakcí na výzvu soudu odpověděl na všechny body ve výzvě s tím, že krajský soud vůbec nereagoval, zda obdržel spisový materiál od žalovaného. Pokud jej neobdržel, měl stanovit stěžovateli povinnost opětovného vyžádání spisu od FÚ. Jestliže krajský soud nepřehodnotí své rozhodnutí a nenařídí dokazování, bude stěžovatel považovat soudní řízení za „*nicotné.*“

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106

odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Usnesením ze dne 26. 5. 2011, č. j. 30 Af 107/2010 - 54 krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce kasační stížnost doplnil. Bylo třeba uvést, z jakých důvodů je kasační stížnost podána a čeho se jí domáhá. Krajský soud stěžovatele rovněž poučil o následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Usnesení bylo ustanovenému zástupci stěžovatele doručeno dne 15. 6. 2011. Stěžovatel kasační stížnost ve stanovené lhůtě nedoplnil, o prodloužení lhůty k tomu určené nepožádal, a lhůta tak marně uplynula dne 15. 7. 2011.

Z již výše citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 47, dostupný z http://www.nssoud.cz). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s., a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že *„[l]íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ´obvyklých´ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

Stěžovatelovo podání, správně posouzené jako kasační stížnost, zůstalo, i přes výzvu a poučení soudu, nedoplněno, a nesplňuje tak podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Z kasační stížnosti lze vyvodit pouze nesouhlas stěžovatele s usnesením krajského soudu, jímž byla odmítnuta žaloba, s požadavkem na jeho přehodnocení. Kasační stížnost tak zůstala zcela neurčitá, bez konkretizace a náležitého (a zejména srozumitelného) odůvodnění námitek a není z ní seznatelné, v čem má spočívat vytýkaná nedůvodnost, zmatečnost či nicotnost soudního rozhodnutí. Kasační stížnost stěžovatele je tak fakticky podáním nesplňujícím základní zákonem stanovené náležitosti.

Jelikož nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení soudu odstraněny, a z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud jí, v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Stěžovateli byl pro řízení před Nejvyšším správním soudem ustanoven zástupcem advokát JUDr. Kaláč. Hotové výdaje a odměnu za zastupování hradí v takovém případě stát (§ 37 odst. 8 věta první před středníkem s. ř. s.). Jelikož však v dané věci nebylo prokázáno, že by ustanovený zástupce učinil v zájmu stěžovatele jakýkoli procesní úkon, rozhodl zdejší soud tak, že se zástupci odměna za zastupování a hotové výdaje s tím spojené nepřiznávají.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu